

LAIVAS

No. 23. Metai XIII

Birželio-June 3, 1933

TSR valst.
publikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

SEKMINIŲ ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

APAŠ. DARB. 2, 1—11

Sekminių dienos atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lig-kad kilstančio smarkaus vėjo' ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų po dangumi esančių tautų tarpo. Kilus ūžimui, susiėjo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo terebė ir kalbėjosi tarp savęs: Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtą kalbą. Mes partai, mēdai, elemiečiai, Mėzopotomijos, Jūdijos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Frygijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrenos esančio Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatikiai, krėtiečiai ir arabai, girdime jus mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus.

E v a n g e l i j a .

JONO 14, 23—31

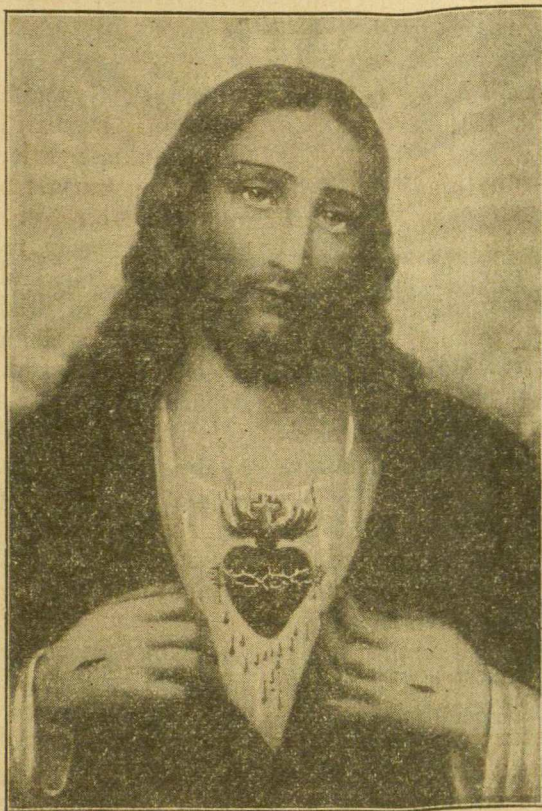
ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniais: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo.

Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta ir tenebjijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip dabar, kaip Tėvas man įsakė.

Užsakykite "LAIVĄ" Savo Giminėms Į Lietuvą

ŠVČ. JĒZAUS ŠIRDIS

Šv. Bažnyčia birželio mėnesį ypatingai paskyrė Švč. Jėzaus Širdies dievotumui, kuris buvo paties Viešpaties apreikštas 1675 metais palaimintajai Margarietai Marijai, vienuolei Vizitei. Tasai dievotumas išsireiškia garbinimu Jėzaus Kristaus Jo Šrdyje, už meilę, kurią Jis mums parodė ir dabar rodo.

Visi tikintieji privalo tą dievotumą branginti ir juomi naudotis dėliai Švč. Jėzaus Širdies nepabaigto dieviško garbinimo, begalinės mums parodytos meilės, kuri vis dar mums rodo, nevezint į mūsų nedėkingumus; nes Jėzaus Širdis yra visų malonių versmė, visų dorybių

pavyzdys; Pats Jėzus karštai trokšta mus turėti prie savo dieviškosios Širdies, kad mus paglosti savo neapsakomomis malonėmis ir dovanomis.

Dievotumas prie Švč. Jėzaus Širdies — tikras ženklas mūsų išsigelbėjimo ir amžinosios laimės pasiekimo.

* * *

Laimingas žmogus, kurs gali tarti: "Mano Jėzau, vien Tavęs tetrokštu, ir daugiau nieko."

Visa šiame gyvenime išnyks, ar tai džiaugsmas ar verksmas, bet amžinybėje niekas neišnyksta.

ARTINANTIS PRIE DIEVO STALO

*Sielos atsiduksėjimai arba Eucharistinės
Mintys*

“*Mano siela, dėl ko esi taip nu-
siminusi?*” (Ps. 42).

Meilingiausias Išganytojas neužilgo ateis... Aš dar neprisirengęs Jį sutikti man reikėjo nevilkinti ir aukščiau prisirengti. Kas gi dabar daryti? Skubiai ir tinkamai padabinti ir pagražinti mano sielą? Mano galva nebeišmano: ko imtis, ką pradėti ir ką manyti?... Gal paimti vieną, ar kitą dvasišką knygą? Bet gi man jos nieko negelbės; vis tiek; ar jas skaitau, ar ne. O ką esu jau skaitęs, neatmenu ir tuoj pamirštu.

O mano širdis kaip gi ji atrodo? Tačiau, pirma, aš turiu savęs paklausti, ar aš tikrai turiu širdį, kuomet aš pats tampa toks atšalęs, išsiblaškęs, nepaisas? Turėčiau pažvelgti į kryžių, į šventųjų paveikslus?... Tai visa vakar giliai palietė mane; bet, šiandien, jie man nieko nesaiko... Kiek kartų aš stengiuos įgyti pamaldumo bei dievotumo dvasią maldoje, tai visa be sekmių, be naudos.

Nuostabu, bet tiesa. Kai aš sukaupiu visas savo mintis ir noriu pradėti melstis, man tuojaus painiojasi visoki kitoki reikalai. Aš noriu mąstyti apie amžinąją Dievo meilę, kuri Išganytoją paskatino iš Dangaus ateiti pas mane, bet mano svajonės nukrypsta kur kitur. Ir, bematant, visokių distrakcijų pilna, kupina; ir jos varžo širdį užsispyrimu ir nekantrumu, tarsi, verčiamas esi tikėti, kad visa pragaro kariauna stoja prieš tave.

Tik, pažvelgti į mano minčių niekumą! O tose mintyse ir svajonėse tiek vaiskumo, gyvybės ir gyvenimo! Vakar dienos išpūdziai, kuriuos patyriau, yra malonūs ir nepageidautini, vyliojanti ir

kerštingi... Gyvenimo rūpesčiai neramina ir slėgia... Darbai, kuriuos jau atlikau ir kurie laukia rytojaus, erzina mane... Asmenys, su kuriais bendravau, neatstoja nuo manęs... Net praeities nuodėmės kankina mane ir, rodosi, kad jas šiandien papildžiau.... Tai visa dėl ko gi ateina man, dėl ko gi prisimena? Tai visa, ko iš manęs nori, reikalauja?... Tai visa gali įvyksta dėl to, kad mano sielą pripildyti nepasitenkinimu, išsiblaškimu, nuliūdumu?

Tai tokie dalykai dedasi su manim, meilingiausias mano Išganytojau! Todėl, aš meldžiu Tavęs, patark, ką turiu daryti? Ar aš šiandien turiu priimti Šv. Komuniją? O gal būtų geriau palaukti rytojaus?

* * *

Koks tai rūpestis ir kančia! Jei aš šiandien susilaikysiu ir nepriimsiu Šv. Komunijos, tapsiu nepaklusnus mano nuodėmėklausiu, arba neklausysiu jo patarimų... Jei aš prisiartinsiu prie Dievo Stalo, tai atrodo, kad pildau šventvagystę. Taigi, arba aš turiu pasilikti nuliūdęs, nusiminęs, su tusčia širdimi per visą dieną, arba būti prislėgtas išmetinėjmais, kai stoja mintis prieš mane, jog nevertai priėmu Dievą į savo širdį. Ką gi aš turiu daryti? Ar aš turiu baigti daryti prisirengimą?... arba?...

Tos visos kėblios mintys ateina man gal iš nusikaltimo, nuodėmės?... Arba gal Tu daugiau nebemyli manęs, brangiausias Išganytojau? O gal tiksliau būtų palaukti rytojaus, kai ateis kilnesnės ir šventesnės mintys, kai būsiu pamaldesnis? Tačiau, jei aš turėčiau mirtinąją nuodėmę, tai veikia pasiskubinėčiau ją išpažinti. Jei Tu, Išganytojau, daugiau manęs ne-

myli, tai neleistum manęs pasilikti tokia-
me nerimasty ir abejojime, bet leistum
mane visiškai nupulti ir patapti atsime-
tėliu arba bedieviu. Ir kas gi atsitiktų
man, jei aš atsitolinčiau nuo Šventojo
Tavo Stalo? Juk smūgiai ir taip ištinga
mane, kai aš dažnai artinuos prie Ta-
vęs! Kas gi bebūtų, jei aš neturėčiau Ta-
vęs, mylimiausias mano Išganytojau?!...

Ši momentą, jei aš tik galėčiau pak-
lausti nuodėmklausio patarties: po to, be
abejonės, nusiramindčiau ir būčiau ramus.
Bet pirm laiko, aš žinau, kad jis man sa-
kytų eiti prie Dievo Stalo ir priimti Šv.
Komuniją. Taigi, kur aš gausiu drąsos,
kad Tave priimti į nerimstančią mano
širdį?

Ir paskui, kokią gi dėkonę duosiu
Tau, mano Išgelbėtojų?... Tada Tu būsi
mano širdyje... O koks aš pats esu?... Aš
ne esu vertas Tave priimti Šv. Komunijo-
je... Viešpatie! trumpas yra laikas. Netru-
kus reikės eiti prie Dievo Stalo, o aš ne-
galiu tinkamai ir vertai prisirengti. Ne-
galiu, ištikrųjų, negaliu! Net aš praradau
savo kantrumą. Jei ne žmonės, jei ne šv.
pagarba, tai aš iš čia gal pabėgčiau! Mei-
lingasis Išganytojau, argi šią valandą bū-
tum mane apleidęs?

* * *

Ir kunigas iškeltoje savo rankoje jau
laiko Ostiją ir dievotai taria: "*Štai Die-
vo Avinėlis!*" Tačiau, kaip aš galiu au-
koti Tau, mano Viešpatie ir Nekaltasis
Avinėli, vietą mano širdyje, kuri yra ne-
priparengta ir šalta? Ar gi nebūtų Tau kan-
čios vėl iš naujo? "*Štai, Jis, Kuris nai-
kina pasaulio nuodėmes!*" Žinoma, kad
Tu naikinai visas nuodėmes, tačiau nusi-
kaltėlis už jas turi tikrai gailėtis. Betgi
mano širdis yra kieta, be šventų jausmų,
it akmuo. "*Viešpatie, aš ne esu vertas!*"
Deja, aš žinau, kad ne esu vertas. Aš la-
bai gerai žinau ir pripažįstu, jog ne esu
vertas! Ir kaip aš galiu Tave priimti į
savo širdį? "*Bet, tark tik žodi, ir mano*

siela bus išgelbėta!" Taip, tikrai! Ir dėl
ko netari to žodžio? Taip ilgai aš laukiu
to žodžio... bet, aš nieko negirdžiu...

Mano Viešpatie, leisk man prasišalin-
ti, eiti šalin.. Rytoj aš vėl ateisiu ir tikiu,
kadbūsiu tiakamiau prisirengęs ir pamal-
desnis.

Bet, ne! Jei aš Tavęs nepriimsiu
šiandien, tai rytoj galiu tapti neištikimas
Tau, mano Valdove.... Aš tai nujaučiu...

Mylimiausias Išganytojau, juo dau-
giau mąstau ir rūpinuosi, tuo daugiau svy-
ruoju ir susimaišau... Todėl, Viešpatie,
aš meldžiu manęs išklaudyti ir pasigailėti.
Tai visa, ar yra išsiblaškyimas, ar tik atsi-
minimai, uolumas, ar pamaldumas, to aš
nežinau. Aš tik žinau, kad labai trokštu
vertai priimti Tave.... Aš norėčiau turėti
visą dangiškąjį dievotumą ir pamaldumą
Šv. Aloyzo, Šv. Teresėlės, Šv. Margarie-
tos Marijos Alacoque... išsikrūjū, net ir
Švč. Marijos, Tavo Motinos, atsidavimą
ir pasiaukojimą.... Aš žinau, kad esu be-
jėgis ir silpnas tvarinys, kurs kiekviena-
me žinksnyj reikalauja Tavo pagalbos....
Jei aš nujaučiu, kad esu mirtinoje nuodė-
mėje, tai skubėčiau prie išpažinties... To-
kie išsiblaškimai nepritinka man, ir man
jie ateina ne iš mano paties noro, ar va-
lios.... Aš esu kupinas ir pilnas karštos
meilės, kad Tave mylėjus... Nūngi, aš ei-
siu Tave priimti Šventoje Komunijoje,
klausydamas patarties to, kurį Tu davei
man, kad jis būtų dvasiškas mano Tėvas..
Ir jei šiandien aš nesugebėsiu karštai mel-
stis į Tave, mano Atpirkėjau, aš pulsiu
ties Šventomis Tavo kojomis ir visas at-
siduosiu galingai Tavo Apvaizdai... Ir
šioje valandoje, aš Tau esu atsidavęs!
Daryki su manim, kas ir kaip Tau patin-
ka... Su nuolankumu ir nusižeminimu, aš
priemu Tave į širdį ir visiškai Tau atsi-
duodu. Aš būčiau tikrai laimingas, jei tu-
rėčiau daug Tavo meilės, bet deja! iš sa-
vęs tegaliu Tau duoti labai mažai.... Jei
mano nevertumas Tavo vertą priėmimą

man trugdo, tai Tavo didelis gailestingumas ir kilniausioji Tobulybė tepašvenčia mane. Nors Tu, Viešpatie, nerandi manyje pamaldžios šventos širdies, tačiau Tu gali įžengti į mano širdį, lygiai, taip, kaip Tu ant aukuro nužengi į šaltą kieliką... Nors aš neišgaliu tinkamai Tau atsidėkoti, tai Tavo Dangaus angelai ir šven-

tieji kilniausia adoracija, garbiamu ir šlovinimu tedėkoja Tau už mane nevertą kaltininką ir atšalėlį.

Viešpatie, mano Valdove ir Karaliau... aš ateinu... Viešpatie, mano Kūrėjau ir Dieve, pasigailėk manęs, susimilk ant manęs, išgelbėk ir išganyk mane...

Kun. Pr. P. Vaitukaitis

NOVENA Į ŠVENTĄ ANTANĄ

SEPTINTA DIENA

Šv. Antano Krikščioniškasis Tvirtumas

„Elgkis vyriškai ir būk tvirtas“ žadina šv. Povylas Apaštalas. Šv. Antanas sekė šią paraginimą ir paliko krikščioniškojo tvirtumo pavyzdį. Jisai skelbė Kristų be perstojimo, nepaisydamas nė žmonių keršto, nė pragaro rūstybės.

Tryliktojo šimtmečio pabaigoje visa italų šalis drebėjo, išgirdusi Ezzelino vardą, tigrą žmogaus prigimtyje, kuris žudė savo aukas arba palikdavo jas iš bado mirti kalėjimuose. Ezzelinas prisirišino prie Paduvos miesto vartų. Šv. Antanas neapsišarvavęs ir vienas, drįso stoti prieš jį ir išmėtinėti jam jojo prasikaltimus, primindamas Viešpaties Dievo teisingumą ir bausmę už baisias nuodėmes. Ezzelinas puolė šventajam į kojas ir prižadėjo pataisyti savo nedorą gyvenimą.

„Pasirodė man“ vėliau jis kalbėjo savo kareiviams, „kad Šventojo akys mėtė žaibus ir kad aš, stovėdamas ant pragaro kranto, tuojau būsiu nustumtas į pragaro gelmes.“ Kaip retai atsitaiko, kad kas nors išstatytų save į mirties pavojų dėl žmonių išganymo ir tikrojo tikėjimo apgynimo.

Mąstymas: Kiek šventumo aš parodau savo tikėjimo išpažinime? Ar kartais aš nesisarmatinu savo tikėjimo? Ar aš kartais dėl žmonių pažiūrų nelaužau Viešpa-

ties Dievo ir Bažnyčios įsakymų? Gal aš apsilaidau, dėl šios dorybės trukumo, savo tikėjimo viešame išpažinime?

MALDA.

Šventasis Antanai, nepalaužiamas Jėzaus Kristaus kareivi, kuris šventosios drąsos pilnas kovojai nedorybę ir žiaurumą, išmelsk man malonės, kad šiose netikėjimo ir tikybinio abejutiškumo dienose, aš būčiau tvirtas savo katalikiškame tikėjime ir griežtas savo tikybinių priedermių pildyme.

Malonėk prisiminti ir tą mano reikalą, kuris pažadino mane pradėti šią noveną tavo garbei, jeigu tai nesipriešina švenčiausiajai Dievo valiai ir nekenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios valios, pasižadu, su tavo pagalba, šią visą savaitę atmesti į šalį visokias žmonių pažiūras ir su tvirtu bei gyvu tikėjimu visuomet išpažinti mūsų Viešpatį ir Išganytoją, Kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus taip gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

AŠTUNTA DIENA

Šv. Antano Kantrybė ir Susitaikymas su Dievo Valia.

„Savo kantrumu jūs laimėsite savo

sielas." (Luk. 21, 19). Šv. Antanas buvo kantrybės pavyzdys. Niekuomet neaimanuodamas ir nenusiskųsdamas gyvenimo kančiomis ir nepasisekimais, jisai linksmai nešė kryžių, Viešpaties Dievo jam uždėtą.

Kada Šventasis išvyko į vienuolijos santarybos susirinkimą Asyžiaus mieste 1221 metais, jisai buvo labai nepalankiai priimtas. Dėl jo sunykusios sveikatos nė vienas vyresnysis nenorėjo jo priimti. Jisai buvo visiškai paneigtas iki pagaliau Romagnos provincijolas nesutiko jo priimti ir nenuskyrė jį į mažutį Monte Paolo vienuolyną. Kiek reikėjo turėti kantrybės tam, kuris buvo garsus mokslininkas ir pirmiau pavyzdingas šv. Augustinō vienuolijos narys.

Mąstymas: Ar aš kantriai nešu man Viešpaties Dievo uždėtą kryžių? Deja! Ne. Aš jo vengiu kiek įmanydamas. Aš nusiskundžiu jo sunkumu. Aš tuojau nekantrauju, jeigu Išganytojas nepasisukubina nuo manęs jo atimti. Mažiausis nepasisekimas sukelia mano pyktį ir aš nuostoju širdies ramybės.

MALDA.

Šventasis Antanai, tobulas kantrybės ir romumo pavyzdys, kuris paėmei ant savęs tiek daug neužtarnautų paniekinimų ir vargų, išmelsk man iš Dieviškosios Jėzaus Širdies malonės nuo šios dienos meliai paimti Kristaus kryžių ir kantriai nešti gyvenimo sunkumus.

Malonėk prisiminti ir tą mano reikalą, kuris pažadino mane pradėti šią novelą tavo garbei, jeigu tai nesipriešina švenčiausiajai Dievo valiai ir nekenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios valios, pasižadau, su tavo pagalba, šią savaitę šalinti piktumą ir nekantrumą, nešti savo kryžių pilnoje kantrybėje ir tokiu būdu sekti pėdomis mūsų Viešpaties ir Išganytojo, Kuris su Tėvu ir Šventąja

Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus taip gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

DEVINTA DIENA

Šv. Antano Pamaldumas į Švč. Mariją ir Laimingąją Mirtį.

„Brangi Viešpaties akyvaizdoje jo šventųjų mirtis." (Ps. 115, 15). Šv. Antanas gimė Švč. Marijos Dangun Ėmimo šventėje; buvo pakrikštytas Josios garbei pašvęstoje bažnyčioje; mylėjo visa, kas lietė Švč. Mariją; skelbė Jos vardą ir garbę savo skaitlinguose pamoksluose; ir mirė, giedodamas gražiąją giesmę: „Garbingiausioji Mergelių." Mirties valandoje jojo veidas nušvito dangiška šviesa. Paklaustas vieno brolių-vienuolių prasmės šio nepaprasto reiškimo, atsakė aiškiu balsu: „Aš matau savo Dievą" ir atidavė skaisčiąją sielą į savo Kurėjo rankas.

Tuo pačiu laiku jisai apsiereiškė savo vyresniajam-abatui Verelli vienuolyne, sakydamas: „Dabar aš einu į savo dangiškąjį gyvenimą." Šventajam nespėjus numirti, vaikai pradėjo bėgioti Paduvos miesto gatvėmis ir šaukti: „Šventasis mirė, šventas Antanas mirė."

Mąstymas: Aš irgi kartą turiu mirti. Argi mano mirtis Viešpaties akyse bus tokia brangi, kokia buvo šv. Antano mirtis? Jeigu aš noriu gerai mirti, aš turiu šventai gyventi. Koksai būtų mano likimas, jeigu man reiktų mirti šiandie — štai dabar, šioje valandoje? Ar aš naudojuosi tąja sekminga priemone, kad sulaukčiau laimingos mirties — tikroju pamaldumu į Švč. Mariją?

MALDA.

Šventasis Antanai, kuris savo mirties dienoje pasiekė dangaus laimės, pažvelk į mane iš dangaus aukštybių ir išmelsk man malonę laimingos ir šventos mirties.

Malonėk prisiminti ir tą mano reika-

lą, kuris pažadino mane pradēt šią noveną tavo garbei, jeigu tai nesipriešina švenčiausiajai Dievo valiai ir nekenkia mano sielos išganymui.

Norėdamas pareikšti savo geriausios valios, pasižadau, su tavo pagalba, šiv savaitę reikšti didesnio pamaldumo į Švč. Mariją, ir nuo šio laiko ištikimai užlaikysiu tuos pasrižimus, kuriuos aš padariau per šias devynias dienas didesnei garbei ir šlovei mūsų Viešpaties ir Išganytojo, Kuris su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyvena ir viešpatauja, vienas Dievas, per amžius. Amen.

Šventasis Antanai, kurį Kūdikėlis Jėzus taip gerbė ir mylėjo, išklausk mano prašymo.

Litanija į Šventą Antaną

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Kristaus išgirsk mus.

Kristau išklausk mus.

Tėve iš dangaus Dieve, pasigailėk mūsų. Sūnau, pasaulio Atpirkėjau Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Dvasia Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Trejybe, vienas Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Marija,

Šventas Antanai iš Paduvos,

Dangiškasis Gyventojau,

Dievo Sūnaus Mylėtojau,

Tretininkų Santvarkos Šviesybe,

Gerasis savo Mokytojo Klausytojau,

Šlovingasis Pamokslininke,

Tikrasis Bažnyčios Išpažintojau,

Klaidatikių Nugalėtojau,

Kurio paukščiai linksmai klausės,

Kuriam vandens žuvys lenkė galvas,

Gerasis sergančiųjų Gydytojau,

Stebuklų Darytojau,

Rūpestingasis išganyimo Sarge,

Pilnasis išminties Inde,

Išrinktasis šventybėje,

Stebuklingasis Tarne maldoje,

Visiško klusnumo Pavyzdy,
Nuliūdusiųjų Linksmybe,
Belaisvių Išvaduotojau,
Skęstančiųjų Gelbėtojau,
Kelionėje klystančiųjų Vadove,
Pamestų daiktų Gražintojau,
Kurio užtarymo visi patiria,
Dievo Bažnyčios Žibury,
Vadove į amžiną gyvenimą,
Dangiškųjų žemėnūgų Gerybe,
Apsauga sumaiščiuose,
Dievo rūstybės Permaldautojau,
Dvasios nuodų Šalintojau,
Stiprusis tikėjimo Pagrinde,
Kuris esi lygus Cherubimams,
Didysis kariaujančiųjų Taikintojau,
Tikrojo tikėjimo Ginėjau,
Troškęs kentėti už tikėjimą,
Dorybėse lygus Išpažintojams,
Aštrios atgailos Pavyzdy,
Didysis skaistybės Mylėtojau,
Dangaus garbe Apvainikuotasis,

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, atleisk mums Viešpatie.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, išklausk mus Viešpatie.

Dievo Avinėli, kuris naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Kristau išgirsk mus. Kristau išklausk mus.

Kyrie eleison. Kriste eleison. Kyrie eleison.

MELSKIMĖS

Visagalis, Amžinasis Dieve, Kuris garbingą savo išpažintoją Antaną esi nušvietęs nuolatiniu stebuklingų darbų spindėjimu, duok mums maloningai, kad mes, ko tik per jo nuopelnus trokštame, jo užtarymu tikrai gautumėm, per Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

Malda Novenos Užbaigimo Dienoje

Palaimintasis Šventas Antanai, mano ištikimasai Užtarytojau, Dievo malone ir tavo pagalba padedamas, užbaigiau šias šventąsias pratybas tavo garbei. Iš tiesų, norėjau ir troškiau daryti visa, kas tiktai

yra mano galioje, didesnei tavo garbei, bet Tu žinai, mano silpnybę, vargą ir pamaldumo trukumus; meldžiu Tavęs, pagelbėk man: paaukok už mane savo nuopelnus ir gerus darbus, kad įgyčiau Dievo malonės ir būčiau išklaustytas.

Išmelsk man, per savo nuopelnus, dievobaimingo gyvenimo palaimą, tikrąjį Viešpaties Dievo ir savęs pažinimą, tobulą savo pojučių prisimarinimą, ir pilną visų pagundų pergale. Aš pasivedu tavo ypatingai globai: pagelbėk man sekti tavo pavyzdį gyvenime ir pribūk prie mano mirties: toje baisioje valandoje tepatiria mano siela tavo pagalbos galybę. Amen.

ŠV. ANTANO STOVYLA.

Mes žinome, jog italai turi didelį pamaldumą prie Šv. Antano. Taip pat gerai žinome, jog yra italų karšto temperamento.

Kartą vienas italas buvo bažnyčioje ir meldėsi į Šv. Antaną prieš jo stovylą, norėdamas būtinai apturėti vieną daiktą. Ir taip per kelias dienas jisai lanko tą patį Šventojo stovylą ir vis to patį daikto maldauja, bet nieko negauna. Galutinai įsižeidęs taria Šventajam:

— Šv. Antanai, jei aš ne apturėsiu nuo tavęs ko aš prašau, tai rytoj tavo galvą nukirsiu.

Zakristijonas ir klebonas, buvę tuomet bažnyčioje, išgirdo nelemtą jo pasiryžimą. Šv. Antano stovyla buvo labai brangi ir graži! Kaip tik italas išėjo iš bažnyčios, tai klebonas tuojuos pasisamdė keletą vyrų, kad jie išneštų ir paslėptų šv. Antano stovylą; jos gi vieton jie padėjo kitą mažą ir nebrangią šv. Antano stovylą.

Ant rytojaus italas atėjo bažnyčion jau su kirviu, bet pamatęs mažą šv. Antano statulą, nustebeš ir ištaręs:

“Antanėli, pasakyk kur dingo tavo

tėvas?” ir nieko nebelaukdamas, išėjo iš bažnyčios.

Vincas Gražulis.

Redakcijos pastaba. Savo užgaidų bei saualės siekimas malda, tai beprotystė arba vaikiškas užsispyrimas bei nuodėmė.

MALDA PRIE ŠV. DVASIOS.

O Dieve, Šventoji Dvasia, Kuria aš paniekinau, įžeidžiau, kuriai priešinausi nuo kūdikystės iki šios dienos, atidėnk man Tavo Asmenį, — Tavo Ėsimą, Tavo galybę. Padaryk, kad aš gerai suprasčiau Dievo baimę. O Tu, Kurs esi Dvasia Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs esi Meilė Tėvo ir Sūnaus, o Tu, Kurs krikštiji ugnimi, pripildyk mano širdį Tavo meilės ugnimi, uždek mane visą Dievo meile. Užpilk ant manęs vieną lašą tos šventos liepsnos, vieną lašą tos dangiškos ugnies, kad aš visiškai sunykčiau kaip Tau maloni auka. O Tu, Kurs įsakai man mylėti Tave visa širdimi, sušildyk mane uolumu, sutirpink gailėsčiu, idant gyvenčiau tikru gyvenimu ir mirčiau tobulai atgailojant. Leisk, kad ta šventa liepsna sudegintų ir išnaujintų manyje visą kas priešinasi Tavo meilei. Duok, kas Tave mylėčiau visa mano širdimi, siela ir visomis jėgomis, ir mano artimą kaip pats save.

(Šią maldą kasdien kalbėjo Kardinalas H. E. Manning nuo 1845 iki mirties).

IEŠKOME TALKININKŲ

5,000 Dienraščio “Draugo” Pikniko Tikiety bus Parduota Prieš Pikniką

Dabar visose Chicagos ir apilinkų parapijose eina tikiety platintojų mobilizacija ir tikiety platinimas. Bus įdomu pamatyti, kam teks Jos. Budriko dovana Jackson Bell Radio.

Norintieji pasidarbuoti katalikiškai spaudai, prašomi atsišaukti.

Kad geriau pasitarus, kad būtų lengviau veikti kviečiami visi kolonijų veikėjai, darbuotojai, atsilankyti į susirinkimą Aušros Vartų parapijos salėj, gegužės 27 d., 7:30 val. vak.

Pikniko Rengimo Komisija.

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

New York'o muitinėje

Iš laivo būtinai reikia eiti stačiai į muitinę, kur mūs daiktus laivo tarnai nu-nešė. New York'o muitinė, tai, brač, ne Kybartų ir ne Kauno! Halės ilgis nesvie-tiškas. Viename gale atsistojęs, kito neį-žiūri! Viduriu eina platus karidorius, o kraštais daugybė įvairių gardų gardelių, kuriuose dirba oficialistai. Ant sienos nu-pieštos pagal alfabetą didelės raidės. Pa-gal tas raides tarnai atnešę daiktus su-deda. Gavę palydovą, turėjome eiti kiek-vienas atsišaukti savus daiktus ir duoti juos peržiūrėti valdininkui. Man nesun-ku buvo savuosius ryšulius susirasti. Jie visi buvo sudėti ties raide "P", t. y. pa-gal pavardės pirmąją raidę. Suradęs, at-vožiau bakselius, parodžiau ką vežiuosi, valdininkas pavartė, užlipino popierinį ženklelį ir paleido mane laisvą.

Tėvui Kudirkai šiuo kartu nekaip pa-vyko. Tarnas išnešė jo daiktus ne prie rai-dės "K", kaip buvo turėjęs padaryti, bet prie raidės "R". Mat buvo neaiškiai pa-rašyta ir jis sumaišė raidę "K" su raide "R". Kadangi jis padėjo daiktus po rai-de "R", o Tėvas Kudirka ieškojo po rai-de "K", tai kaip surasi. Vargšas bėga šen, bėga ten, valizų kaip nēr, taip nēr! Nusiminė, nežino, kur dingusios?

Kadangi mudu savo daiktų ieškoti, turėjome atsiskirti, kad susirastumėme, tai sutarėme, daiktus susiradus abiem su-eiti į vieną vietą, kur buvo parašas "No smoking."

Atlikęs aš su muitine, ateinu į sutar-tą vietą — Tėvo Kudirkos nēra. Laukiu pusvalandį—jo nēra! Laukiu dar — nesu-laukiu! Kas bus? kas man daryti? Mane

pradeda pabaisys imti. Pirmąsyk esu New York'e, neturiu jokių pažįstamų, jokio adreso, nemoku anglų kalbos, miesto vi-siškai nežinau — kur man reikės dingti?..

Dingti žmogus, ką čia dingsi. Juk tiek jau savo gyvenime po didelius miestus važinėjęs, tiek bastęsis po svetimus kraš-tus, visko matęs, anot patarlės: buvęs ba-žnyčioje ir malūne ir karčiamoje, argi dabar New York'e imsi ir prapulsi?... Ži-noma, prapulti neprapulsi, išeitį vis su-rasi, bet vis dėlto pasimetę viens kitą, turėsime daug vargo ir iškaščių, kol vėl su sirasime.

Nutariau aš visvien laukti kad ir dar kelias valandas toje vietoje, kur sutarė-me. Maniau, jei jis būtų išvažiavęs į mies-tą, tai manęs vistiek nepaliks, turės grįšt ieškoti, o jei aš nueisiu nuo sutartos vie-tos, — jis nežinos, kur manęs ieškoti. Tai-gi kantrybe apsiginklavęs, aš ir laukiu besidairydamas po keleivius, ar kur jo ne pastebėsiu.

Gerą valandą taip bestovėdamas, gi žiūriu Tėvas Kudirka susirūpinęs kad ku-ria koridoriumi, tai kuria. Maniau, kad jis manęs ieško ir negali užžvelgti. Bėgu užuolanka jam už akių. Susistabdau. Pa-sirodo, jo ieškoma savo daiktelių. Turėjo vargšas rūpesčio nemaža. Reikėjo jam grįžti atgalios į laivą, susirasti savo ka-binos tarną, kuris jau buvo kažkur din-gęs, ir tik ans atvedęs prie raidės "R" parodė jo sudėtus daiktelius.

Sensti, mat, ir mokiniesi. Parašus dėk ar aat laiško, ar ant savo daiktų aiškius, kad ir aklas, kaip sako, galėtų pasiskaity-ti, o neturėsi vargo ir bereikalingo rūpes-čio su savo siuntiniais.

Man iš pradžių buvo gaila Tėvo Kudirkos, kad tokia nelaimė jį ištiko. Nelaimėi tačiau praėjus, atsirado noro kiek iš jo pašipatauti, ypač kad jis ryte iš manęs buvo pasijuokęs. Mat, aš paduodamas tarnui savo baksiukus, padėjau savo vardą ir pavardę ant prikabinto ženklelio, ne daug kreipdamas atidės į tai, kaip rašyti — ar vardą pirmiau, ar pvardę. Paskui tiktai sužinojęs, kad daiktus nunešę sudėstys pagal pavardžių raides, ir pagal tai reikės susirasti juos, aš suabejojau, ką aš pirmoje vietoje ant kortelės esu parašęs: vardą ar pavardę. Juk vokiečiai tarnai nemoka lietuviškai, neatskirs, kur vardas, kur pavardė. Jei mano vardą palaikys pavardę ir sudės diktus ties raide "A", o aš ieškosiu ties raide "P", tai kaip aš surasiu? Susirūpinęs tuo ir skundžiuiosi Tėvui Kudirkai, kad aš neatmenaš, kaip padėjęs parašą. O jis pašiepdamas mane sako: — O kaip parašei, taip ir rasi!. Taigi dabar, kai atsikvošėjo iš nusiminimo ir išgąsčio, jam ir atkartoju jo žodžius: O ką, tėveli, aš kaip parašiau,

taip ir radau, o tėvelis vienaip rašei, kitaip radai!.. Turėjome gražaus iš to atsikimo juoko visu keliu ligi automobilio.

Čia vėl juokai nuvėjo šalin. Automobilų dar aš niekad nebuvau tiekos matęs! Gyvos marios! Kaip didžiausias skruzdėlynas — tik mirga, tik birzgia, bliauja, vienas kitą varo. Nei galo, nei krašto jiems nematyti. Visi tačiau užimti. Laukiame, kol išvysime tuščią — nesulaukėme. Vis pilni ir pilni. O čia lietus pila kaip iš kibiro. Būtumėm nesuradę, jei poliemonas nelūtų atėjęs mums į talką. Ans bematant pamėjo pirmajam atvykstančiam, mus įsodino, ir mudu nušvilpėme lyjaat per miestą į New York'o lietuvių parapiją — į kun. Šeštoką, šv. Dominiko gatvėje.

Dabar, kai aš daug kartų tuo keliu esu važinėjęs, atrodo ne taip toli nuo jūros į lietuvių parapiją, bet kuomes kažko dėl atrodė toliausia kelionė. Žinoma, ne visai ir artima, nes "taxi" paėmė iš mudviejų \$4.00.

* * *

MŪSŲ DARBAI

ARCHER HEIGHTS, Ill. — Geg. 14 d. įvyko Mar. Kol. Rėmėjų 41 skyriaus susirinkimas. Dalyvavo ir S. Petronaitienė (7440 Archer ave., Summit, Ill.). Ji pamilo mūsų organizaciją ir įstojo nariais. 41 skyrius iš naujos narės tikisi veiklios pasišventusios darbuotojos.

Katalikų akcijai ką nors žymaus viešai surengti nepramatomas pasisekimas. Priežastis: jauna draugija ir nedarbas. Palikta ateičiai.

Vasaros metu per 4 mėnesius nutarta susirinkimus laikyti ketvirtadieniais, pirm 15 dienos, 7:30 val. vakarais.

Kolegijos naudai nutarta bandyti ką nors surengti, sulig komisijos nuožiūros.

Į komisiją išrinktos iš patyrimo veiklios darbuotojos: M. Stankienė, S. Petronaitienė, A. Petrauskaitė, M. Kazlauskienė ir J. Šliogeris.

Į Akademijos Rėmėjų 14 seimą, geg. 21 d., atstovais apsiėmė St. Petronaitienė, A. Petrauskaitė, P. Lubertienė ir J. Šliogeris.

Dvasios vadas kun. L. Draugelis, vis randa laiką atlankyti mūsų susirinkimus. Jo atsilaikymas teikia mums daug malonumo ir malonaus pasikalbėjimo. Šį sykį kun. L. Draugelis pranešė, kad birželio pradžioje išvažiuoja į Romą ir linki mums taip gražiai ir sėkmingai dar-

buotis ateityje, kaip darbamomės ilgi šiolai.

Ant galo kalbėjo svečias A. Grybas. Pasigerėjo gražia mūsų susirinkimų vieta, sodu, žydinčiais vaisiniais medžiais ir t. t. Jo kalba reiškia pripažinimą Lubertams sugebumą išnaudoti gamtą maloniam papuošimui gyvenamos vietelės. Ant galo Grybas visus susirinkimo dalyvius pakvietė į Aušvos Vartų parap. svetainę, geg. 29 d. į gerb. kun. L. Draugelio ir kun. V. Kulikausko išleistuves. Visi dalyviai mielu noru žadėjo nuvykti.

Po šio susirinkimo skyrius dar spėjo nuvažiuoti į "Draugo" pikniką. — J. Š.

WATERBURY, Conn. — Švč. Marijos bernaičių kolegiją užjausdama P. Girzdijauskienė įrašė į metinius narius Anelę Staškevičienę ir vienkartinę auką išgavo iš Petro Yozailos. Tad siunčiu Rėmėjų Centrai čekį sumoje \$4.00, pranešdama, kad B. Paulėnienė tik vieną "Laivo" numerį tegavo ir nebežino dėl ko tai "Laivas" nebeatplaukia?

Su pagarba,

W. Stulginski.

Rėdakcijos prierašas. — Dėkojame už Kolegijos rėmimą. B. Paulienės antrašą pataisėme, "Laivą" ji dabar kas savaitė gaus.

REDAKCIJA. Visiems "Laivo" Redaktoriui ir Tėvams Marijonams įteikiams laimingos kelionės Romon linkėjimus ir **s u r e n g u s i e m s** šaunias išleistuves, nuoširdžiai dėkojame per "Laivą" pranešdami, kad maldose visus atminsime, besilankydami šventovėse Liurdo, šv. Teresėlės Vaikelio Jėzaus Gėlės, Romoje ir Lietuvoje.

Kun. V. Kulikauskas, M. I. C.

Kun. L. Draugelis, M. I. C.

Kun. J. Navickas, M. I. C.

Kolegijos Rėmėjai:

A. Vildžiunas, Chicago, Ill. 5.00

B. Balčiukonienė, Racine, Wis. 3.00

O. Laurinavičienė, Chicago, Ill. 3.00
 O. Sakalauskaitė, Schenttady, N. Y. 5.00
 U. Kubėlle, Sloughton, Mass. 5.00
 M. Kripas E. Grandy, Conn. 3.00
 M. Užemeckienė, Chicago, Ill. 5.00
 M. Valaitienė, Phila. Pa. 3.00
 J. Smilgius, Chicago, Ill. 3.00
 D. Klimas, Chicago, Ill. 3.00
 Mr. and Mrs. Petrašaičiai, Aurora, 5.00
 K. Švagždys, E. Vandergrift, Pa. ... 2.00
 E. Klimavičienė, Chicago, Ill. 3.00
 B. Žitkevičienė, Chicago, Ill. 3.00
 Kun. G. Česna, Sioux City, Iowa. ... 3.00
 V. Kuznickas, Waterbury, Conn. ... 3.00
 A. Rimidaitė, Chicago, Ill. 4.00
 J. Samaškienė, Chicago, Ill. 3.00
 J. Puplėsis, Chicago, Ill. 1.00
 S. Stulgaitienė, Kenosha, Wis. 5.00
 O. Grabauskienė, Kenosha, Wis. ... 3.00
 B. Rudakienė, Chicago, Ill. 3.00
 Kat. Ruginaitė, Waterbury, Conn. ... 3.00
 Sof. Alinskas, Montello, Mass. 1.00
 (Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Kol. Rėm. Centras

A. † A.

ADELĖ GALČIUVIENĖ

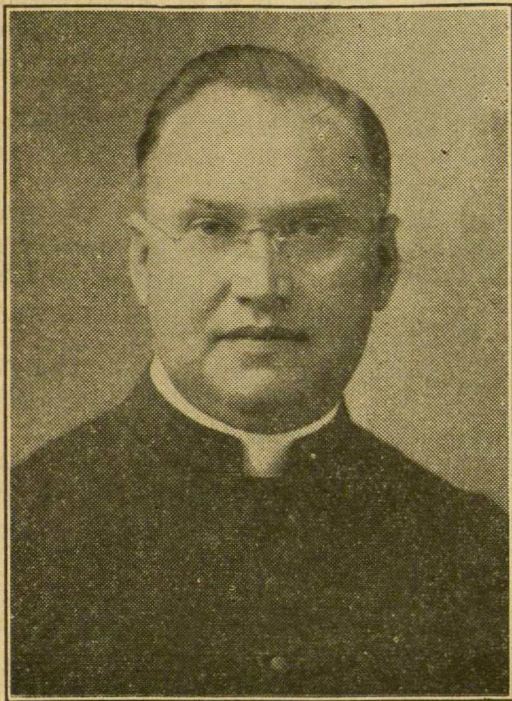
Marijonų Kol. rėmėja, mirė geg. 7 d., 1933 m., Long Island, N. Y. Dvejos šv. Mišios už mirusią bus birželio 7 ir 8 dd. Marijonų vienuolyne. Rėmėjų prašome sukalbėti šv. Rožančių.

A. † A.

PETRONĖLĖ O. MAČIULIENĖ

Marijonų Kolegijos rėmėja, mirė geg. 21, 1933 m., Oakville, Conn. Jos sielos atminimas dvejose šv. Mišiose bus birželio 21 ir 22 dd. Marijonų vienuolyne. Kolegijos Rėmėjų prašome už a. a. Petronėlę sukalbėti šv. Rožančių.

Amerikos Letuvių Žinios

KUN. LEONAS J. PRASPALIUS

Kuo ilgesnis ir sunkesnis prie tikslo veda kelias, tuo malonesnis ir brangesnis patsai atsiektasis tikslas!

Gal jau paskutinis 1912 m. rusų slėgiamosios Lietuvos išeivis Leonas Praspaliauskas, vengdamas besiantinančios jam svetimųjų nemalonesios kariuomenės tarnybos, Amerikon pas savo brolių Joną, Cambridge, Mass. laimės ieškoti atkeliauvo ir sunkiai dirbtuvėse devyneta metų dirbdamas, vakarais ir naktimis mokėsi, rinko ir taupė aukštiesiems mokslams eiti centus ir dolerius.

1920 metais atvyko pas Tėvus Marijonus prašyti į kunigus išmokyti, bet Marijonams tuomet neturint da kolegijos, priverstas buvo svetimtaučių mokyklose:

Valparaiso, Ind., New Yorko šv. Boneven tūro kolegijoje ir galutinai Loreto, Pa. Šv. Pranciškaus seminarijoje per dvyliką metų jau išimtinai mokslui atsidavus nuolatatos sunkiai darbuotis. Nė nepasijuto, kaip išsisėmė taupmenų apie keturis tūkstančius dolerių! Tad prisėjo jam ieškoti nemažos iš šalies paramos, kurios beveik kita tiek reikėjo iki galutinai kunigui reikalingą mokslą pasiekė.

Leonas J. Praspalius, 43 metų amžiaus, tvirtos sveikatos ir gražaus sudėjimo vyras, birželio 10 d. iš rankų J. E. Vyskupo Jono Juozapo McCort, D. D., Šv. kunigystės šventiaimus gauna Švč. Sakramento katedroje Altoona, Pa.

Su primicijomis birželio 18 d. jį užkviētė didžiai gerb. kua. Pr. Juškaitis, lietuvių parapijos klebonas, Cambridge, Mass., Švč. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje, ten kur kun. Leonas per devynis metus, parapijonu būdamas, pašaukimo į kunigus susilaukė.

Kun. Leonas Praspalius dabar yra Detroit, Mich., Vyskupijos kunigu ir toje vyskupijoje priseis jam sielų išganymui darbuotis.

Iš kua. Leono jaunystės turime tik šias žinias: gimė vasario 11 d. 1890 m. Žemaitijoje, Norvidų kaime, Egirdžių fil., Telšių parap. Tėvai Marcijona ir Florijonas Praspaliauskai amžiaus virš 90-ties metų da ir dabar sveiki ir stiprūs; gyvena nuosavame 8 ha ūkyje, Jonaičių kaime prie pat Egirdžių bažnytkiemio. Jų šeimyna skaitlinga — viso 12 vaikų. Sulyg gimimo vyriausias sūnus Florijonas, Antanas, Jonas (Cambridge), Marijona (mirus), Leonas (kunigas), Kazimieras, Juozas (miręs), Marijona, Konstantinas (miręs), per karą žuvę Vladislovas ir Stanislovas, jauniausias Adomas.

Kun. Leonui linkime Kristaus Šv.

Bažnyčioje garbingos darbuotės, geros geros sveikatos ir ilgo amžiaus.

WORCESTER, Mass. — Sužinojus, kad rengiatės keliauti į savo gimtąjį kraštą, linkiu Jums laimingos kelionės ir malonaus su savaisiais pasimatymo. Meldžiu Jūsų, jei tik tektų Jums su mano Tetušiu pasimatyti, perduokite jam gerus linkėjimus nuo manęs ir mūsų šeimos. Brangiame gegužės mėnesyje viena mūsų dukrelė eina prie pirmos šv. Komunijos ir priima šventą Sutvirtinimo Sakramentą.

Liepos 4 dieną rengiamės į didelį "Lietuvių Dienos" suvažiavimą, kuris įvyks gražiausiuose mūsų Kolegijos soduose, Thompson, Conn.

Atsiprašydami už brangaus Jums laiko trugdymą dar kartą viso gero Jums vėlijantieji,

M. J. Vaitėkūnai

WHITE CLOUD, Mich. — Gavau iš "Laivo" redakcijos šv. Mišių paaiškinimo lapelį ir Švč. Jėzaus Žaizdų Vainikėlį, kurį jau trejetas metų rytais aukuju už skaistyklos sielas, o vakarais už užkietėjusius nusidėjėlius, už savuosius vaikelius ir už mirštančius, o šventadieniais dar pridėdau Šv. Tėvo pasaulio taikos intenciją.

Jėzaus Švenčiausių Žaizdų atminimu aiškėja man neapsakoma Jėzaus Širdies meilė dėl mus. Šio gyvenimo varguose tik prie Jėzaus Širdies besiglaudžiant man randasi paguodos ir stiprybės Dievo valiai pilnai pasivesti.

Gyvenu protestantų tarpe. Jie begalo rūpinasi visus patraukti prie savo tikėjimo. Štai viena katalikė persiskyrė su savo vyru ir viešai priėmė Liuterio tikėjimą, ją liuteriai baltomis dresėmis apvilko, krikštyjo, garbavojo, gyrė ir šliubą su jaunu liuteriu davė; bet ne ilgas jų buvo džiaugsmas. Vargšė pripratus ištvirkusiai gyventi, greitai savo nedoru pasielgimu tiek liuteriams gėdos padarė, kad

jie turėjo ją išgabenti į kitą tolimesnį miestą, kad ten niekas jos nepažintų ir iš jų nesijuoktų.

Mūsų miestelyje labai mažai katalikų, bet bažnytėlę turime, kurion su šv. Mišiomis kas antrą šventą dieną atkeliauja kunigas.

Kartą jisai pastebėjo, kad ne lietuviai ir lenkai tai šios bažnytėlės nebūtų kam išlaikyti, taip maža čionai randasi susipratusių praktikuojančių kitų tautų katalikų.

— *Apol. Šlegaitis.*

KELIONĖ Į ROMĄ PER ROMĄ Į LIETUVĄ

Amerikos Lietuvių Katalikų Federacijos vardu ruošama ŠVENTŲJŲ METŲ kelionė į Romą. Išvažiuojama 15 d. birželio ryte laivu Aquitania, Cunard Line. Tikietas (round trip) iš New Yorko į Cherbourgą \$210.00. Važiuoja: garbės Pirmininkas Jo Ekscelencija Vyskupas P. kunigai: V. Kulikauskas, L. Draugelis, J. Navickas, kl. V. Šaulys; p. Šaulienė, p. E. Trakinaitė; ir dar keletas kitų.

Pakelėje sustojama: Lisieux (šv. Teresėlės šventovė), Lourdes (kur vyksta deimantinis Apsireiškimo jubiliejus: Jo Ekscelencija celebruos tenai šv. Mišias). Iš Lourdes du keliu: vieni į Romą, kiti į Lietuvą. Prie šios kelionės gali prisidėti ir tie, kurie vyksta ne į Romą, bet tik į Lietuvą.

CHICAGO, Ill. — Užpereitam sekmdienį Švč. Panelės Gimimo par. salėje įvyko Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų draugijos metinis seimas, kuris visais atžvilgiais gerai pavyko. Virš trijų šimtų delegatų atstovavo 80 draugijų. Nemaža buvo ir šiaip svečių. Seimo pradžiai vadovavo dr-jos pirmininkė p-nia A. Nausėdienė. Aukų Akademijai sudėta \$850.00. Ryte gražioje vienuolyno koplyčioje buvo pamaldos, kurias laikė gerb. kun. M. Urbanavičius, vakare, Akademijos auditorijoje gražus bankietas.

KUN. F. KUDIRKOS DIENYNAS

Šv. Mykolo parapija, Chicago, Ill. 1914 metai.

Rugs. 6 d. atlaikyta pačėkos pamaldos naujajį Šv. Tėvą Benediktą XV popiežium išrinkus.

Rugs. 7 d. nauji mokslo metai pradėta šv. Mišiomis prieš iškilmingai įstatytą Šv. Sakramentą.

Rugs. 9 d. priimtas bandymui Vincentas Mačys.

Rugs. 13 d. bažnyčioje šventadieniais tikybos pamokos prasidėjo visiems vaikams.

Rugs. 15 d. atvyko į vienuolyną bandiniais Vladas Smilgius ir Antanas Mašinauskas.

Rugs. 21—22 d. Chicagoje visų lietuvių seimas ir po jam tuojaus 23 ir 24 d. Katalikų Federacijos. Šiuose seimuose abu kunigai dalyvavo.

Rugs. 18 d. kun. Kazakas apsigyveno namuose 1645 Wabansia ave.

Rugs. 27 d. įkurta skaistyklos sieloms gelbėti brolija, į kurią iš karto įsirašė 14 narių.

Rugs. 29 d. iškeliavo Liudvikas Novickas.

Nuo spalio m. 1 d. rytais prieš 8:00 val. su mokyklos mokiniais pradėta kalbėti šv. Rožančius, o vakarais prieš Švč. Sakramentą Monstrancijoje įstatytą 7:00 v. —su suaugusiais.

Spalio 4 d. mokyklos vaikų tėvai turėjo pasitarimą kun. Kudirkai vadovaujant apie mokyklos išlaikymą.

Spalio 18 d. padaryta Šv. Tėvui dovanėlės rinkliava.

Lapkričio 12 d. bandymui priimtas iš New Yorko atvykęs Gabrielius Girdžius, o lapkričio 29 d. Vladas Cibulskis iš Philadelphia, Pa.

Nuo lapkričio 29 iki gruodžio 8 šv. Mykolo bažnyčioje kun. F. Kudirka laikė šv. misijas, per kurias Antanas Andriuš-

kevičius besiruošdamas įstoti į Marijonų naujokyną turėjo šv. rekolekcijas, po kurių Švč. Pamelės Nekalto Prasiidėjimo šventėje ir tapo priimtas naujokynan.

Lapkričio 29 d. padaryta Katalikų Amerikoje universitetui kolekta.

Nuo gruodžio 1 d. sutvarkyta redakcija mėnraščio "Tikyba ir Dora" ir išleistas gruodžio 1914 metų 1 numeris.

Laporte, Ind., kun. Kudirka gruodžio 20 d. ir Melrose Parke, Ill., 23 d. tenykščių lietuvių klausė Adventinės išpažinties.

Prieš Naujus 1915 Metus, kun. Kudirkai vadovaujant, tridienias rekolekcijas laikė broliai: Stanislovas Montvičas, Vincentas Mačys, Vladas Smilgius, Antanas Mašinauskas, Gabrielius Girdžius ir Vladislovas Cibulskis, kurie išskyrus Mačį visi įstėjo į Marijonų bandinius.

LIETUVOS ŽINIOS

KAUNAS. — Geg. 6 d. mirė Saliomonas Banaitis, gerb. kun. J. Jakaičio, M. I. C. giminaitis. Banaitis svarbų vaidmenį yra suvaidinęs mūsų tautos gyvenime uždėdamas Kaune pirmąją spaustuve. Jis daug pasidarbavo spaudos draudimo laikais. Buvo uolus organizatorius pirmųjų lietuvių dėstamąja kalba mokyklų. Velionis buvo pirmas pasirašęs Lietuvos Nepriklausomybės aktą 1918 m., vasario 16 dieną.

A. a. Banaitis buvo nepamaimomas veikėjas tais sunkiais mūsų tautos gyvenimo laikais, kada veikimo sąlygos buvo sunkios, tiesiog nepakenčiamos. Bet jis dirbo be jokios atodairios, be baimės, neatsižiūrėjo jokių aukų, nei savo turto, nei sveikatos, nei pavojaus gyvybei.

Taigi, matome, kad pastaruoju laiku vienas po kito eina į amžinastį tos didžiosios mūsų tautos kartos žmonės, kurie, kaip vienam Lietuvos laikrašty parašyta,

sudaro pirmąją tautinio atgimimo epochą — epochą skaištaus idealizmo, drąsos ir pasišventimo atskirų asmenų, kuomet tautos visuma buvo pamirusi nacionalėje ir politinėje desperacijoje.

Taigi, vieno mėnesio laikotarpyje mūsų tauta neteko trijų veteranų veikėjų: kan. Kazimiero Prapuolenio, kan. Juozapo Tumo-Vaižganto ir Saliamono Banaičio.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Ar yra katalikei nuodėmė šokti viešose šokių salėse sekmadienį?

Šokikė.

ATSAKYMAS. Viešosios salės yra nelygios. Nekurios yra labai gerai prižiūrimos ir tam tikros senyvos moters tvarko šokius, ten yra mažiau pavojų ir daugiau apsaugos dasileisti nepadorumų šokiuose.

Kitos viešosios salės yra nuosavybė įvairių pelnagaudžių ir pasidarę tikri ištvirkimo lizdai. Į šias pastarąsias gera gerbianti save katalikė ar sekmadienį ar kitą kokią dieną nekels kojos. Tokios ištvirkimo salės dažniausiai yra pakeliais, miškeliuose ir kitokiose vietose.

Nekuriose vyskupijose yra uždrausta katalikams lankytis į šokius į viešąsias salės. Ten eiti šokti tokiose salėse sekmadienį būtų nuodėmė.

KLAUSIMAS. Kokiam vienuoliniam Ordeni priklausė šv. Teresė Mažoji Gelelė, ir kokios tų vienuolių pareigos?

Kandidatė.

ATSAKYMAS. Šv. Teresė, Kūdikielio Jėzaus, paprastai vadinama Mažoji Gelelė priklausė Vienuolių Karmeliečių Ordeni, kurį įsteigė, seniau gyvenusi, kita šv. Teresė.

Šios vienuolės priklauso kliauzūruotų vienuolynų rūšiai. Jos visuomet užsidariusios vienuolynuose gyvena, niekur viešumon nesirodydamos. Žymi jų gyveni-

mo dalis yra pašvęsta maldai ir dieviškųjų dalykų svarstymui. Jos gyvena aštriai. Turi daug pasainkų ir kitų apsimarinimų. Jos dirba įvairius rankų darbus savo vienuolynų viduje.

KLAUSIMAS. Ar pats Viešpats Jėzus ar Bažnyčia pamainė Šabbatą arba Šeštadienį Sekmadieniu?

ATSAKYMAS. Kada Išganytojas pa gydydavo ligonius Šabbate, žydai prie Jo labai priekabaudavo ir prikaišiodavo Jam, kad Jis laužo Šabbatą. Išganytojas nekartą jiems pareiškė, kad "Žmogaus Sūnus (t. y. Jėzus Kristus) yra ir Šabbato Viešpats."

Nors nėra šv. Rašte aiškaus paaiškinimo, kad Šabbatas būtų pamainytas Sekmadieniu; bet galima spėti, kad pats Išganytojas galėjo įgalioti apaštalus pamainymą padaryti ir tuomi sustabdyti nuolatines žydų priekabas.

Pamainymas Šabbato Sekmadieniu įvyko pačioje Bažnyčios gyvenimo pradžioje, apaštalų laikais, ir tai labiausiai dėl to, kad Jėzus kėlėsi iš numirusių Sekmadienyje, šv. Dvasia nužengė ant apaštalų Sekmadienyje ir ypač, kad būtų užkirstas kelias judaizavimui, kuris trukdė pagonims priiminėti krikščionybę.

KLAUSIMAS. Ar dėl vertai ir gerai priimtos šv. Komunijos atsileidžia nuodėmės?

ATSAKYMAS. Dėl gerai priimtos Komunijos, tai yra, kuomet ją kas priima, padaręs nuoširdų gailėstį už savo kaltes ir sužadinęs karštą Jėzaus meilę, atsileidžia tuomet visos mažosios, atleistinos nuodėmės, bet ne mirtinos.

Jeigu kas turi mirtiną nuodėmę ir, ją visiškai pamiršęs, priimtų Komunią, gailėdamasis pirma dėl visų o visų savo nuodėmių, tai manoma, kad tuomet ji atsileidžia. Bet tai reti gali būti panašūs atsitikimai ir atcūtyje, jų atminus, lieka pareiga tuomet išpažinti.